

ಸಮಾಲೋಚಿಸುವ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು

ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಂಗಿಯು ತಾನು ಪ್ರಸಂಗಿಸುವ ಸಭೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಎಲ್ಲಾ ಉತ್ತಮ ಉಡುಪುಗಳಿಂದ ಮುಖವಾಡಧರಿಸಿದ, ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯ ಮುಖಗಳು, ಮತ್ತು ಸ್ವೇಹಭಾವದ ವಂದನೆಗಳು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ವಿವಿಧತೆಯಾಗಿವೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಅನಿಲೇಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತೀರಿ ಹೋದದ್ದರ ಕಾರಣದಿಂದ ದುಃಖಪೀಡಿತನಾಗಿದ್ದವನು ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಅಲ್ಲ ಒಂದು ತೋರಿಕೆಯ ಆದರ್ಶವುಳ್ಳ ಕ್ರೈಸ್ತ ಕುಟುಂಬವು ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಗಂಡ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕೃಷಿತವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವುದು ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಎಡಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ - ಸಂಶಯದ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದ ಹದಿ ವಯಸ್ಸಿನವರಿದ್ದಾರೆ. ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ಪೀಡಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ವೃತ್ತಿತ್ವದ ಅಕ್ರಮದೊಂದಿಗಿರುವ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಅಮಲು ಪದಾರ್ಥ ಸೇವನೆ ಜಡುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವನು, ಒಬ್ಬ ಯುವಕನು ಅಮಲು ಪದಾರ್ಥ ಸೇವಿಸುವವನು, ಮತ್ತು ತನಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಇದೆಯೆಂದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಂಡು ಕೊಂಡ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದ ಮುದುಕನು ಅಲ್ಲದ್ದಾರೆ. ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ಜನರಿಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ತೊಂದರೆ ಗೊಳಗಾದ ಜನರಿಗೂ ಪ್ರಸಂಗಿಯು ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನಾಯಕರು ನಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಬೇರೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಬೇರೆ ಇತರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಈ ಸಂಗತಿಯು ಸಭೆಯ ನಾಯಕರು ಸಮಾಲೋಚಿಸುವ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಮಾಲೋಚನೆಯು ವಿನಾಗಿರುತ್ತದೆ?

ಸಮಾಲೋಚಿಸುವವನ ಮತ್ತು ಅವನ ತರಬೇತಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿ, ಸಮಾಲೋಚನೆಯ ನಿರೂಪಣೆಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಮಾಲೋಚಿಸುವಿಕೆಯು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವುದಾಗಲೀ, ಬೋಧಿಸುವುದಾಗಲೀ, ಬಹಿರಂಗ ಪಡಿಸುವುದಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೇ ಮಾತಾಡುವುದಾಗಲೀ, ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಮಾತಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಲಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಡಾ. ಹೌಲ ಸದರ್ನ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸುವವನು “ಕೇಳುವ ಶಿಬಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೃದಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೆ”¹ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸದರ್ನ್ ಅವರು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಮಾಲೋಚಿಸುವುದು ವಿನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದರ ಒಂದು ಯಾದಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ (1) ಬುದ್ಧಿವಾದ ಕೊಡುವುದು, (2) ಸಲಹೆ ಪಡೆಯುವವರಿಗಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು, (3) ಸಲಹೆ ಪಡೆಯುವವರನ್ನು ಹೊಗಳುವುದು, (4) ಸಲಹೆ ಪಡೆಯುವವರನ್ನು ಖಂಡಿಸುವುದು, (5) ಸಲಹೆ ಪಡೆಯುವವರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಮನೋಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವುದು, (6) ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸುವುದು, (7) ಅತಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, (8) ಸಲಹೆ ಪಡೆಯುವವರ ಮೇಲೆ ಸಲಹೆಗಾರನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇರುವುದು, (9) ವಾದಿಸುವುದು,

(10) ನೀತಿ ಉಪದೇಶ ಕೊಡುವುದು, (11) ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವಾಗ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಪಕ್ಷ ವಹಿಸುವುದು, (12) ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಗಂಭೀರತೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಇಲ್ಲವೇ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು, (13) ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅವನನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು, (14) ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸರಳಗೊಳಿಸುವುದು, (15) ಇತರರು ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದರ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು.²

ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಮಾಲೋಚಿಸುವಿಕೆಯ ಉದ್ದೇಶವು ಕೇಳುವ ಕಿವಿಯನ್ನೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೃದಯವನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ತಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದಲ್ಲದೇ, ಅಂಥ ಸಮಾಲೋಚಿಸುವಿಕೆಯು ಸಭೆಗೆ ಸ್ಥಳಿಕವಾದದ್ದಾಗಿರಬೇಕು, ಮೊದಲನೆಯದು, ಮನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ತತ್ವವು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಎರಡನೆಯದು, ಸಮಾಲೋಚನೆಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಮೂರನೆಯದು, ಸಮಾಲೋಚನೆಯು ಬಲಹೀನರಾಗಿರುವವರೊಂದಿಗೆ “ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು” ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ (ರೋಮಾಪುರ 15:1). ಸದರ್ನ್ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಸಮಾಲೋಚಿಸುವುದು ಸಹಭಾವನೆಯ ತತ್ವವಾಗಿರುತ್ತದೆ: *Em* ಅಂದರೆ “ಒಳಗೆ”; *pathos* ಅಂದರೆ “ಭಾವಿಸುವುದೂ,” ಶ್ರಮಪಡುವುದೂ ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ, “*empathy*” “ಅಂತರ್ಯದಲ್ಲ ಭಾವಿಸುವುದು” ಎಂದರ್ಥಕೊಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಮಾಲೋಚಿಸುವಿಕೆಯು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದದ್ದು ಸಂಭವಿಸುವವರೆಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ.³

ಯಾರು ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು?

ಹಿರಿಯರು ಮತ್ತು ಪ್ರಸಂಗಿಗಳು ಸಮಾಲೋಚನೆ ಕೊಡಲು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವರು. ಸಮಾಲೋಚಿಸಲು ತಾವು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಇಲ್ಲವೇ ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಯೋಚಿಸಬಾರದು, ಹೀಗಿದ್ದರೂ, “ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಆಗಿರದೇ ಇರಲಿ” ಅವರು ಜನರು ತಮ್ಮಿಂದ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ವಿನೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಮಾಲೋಚನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ತರಬೇತಿಯು ಇರುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದಾಗಿದೆ.

ಸಭೆಯ ನಾಯಕರಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾದ ಮನೋಭಾವನೆ ಉಂಟಿರಬೇಕು. *ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಮಾಲೋಚನೆಯು ತಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದೆಂದು ಅವರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಿದೆ.* ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ, ಅನೇಕ (ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲ) ಮಾನಸಿಕ ಇಲ್ಲವೇ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಪಾಪದಿಂದ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯನು ಇಲ್ಲವೇ ಪ್ರಸಂಗಿಯು ಪಾಪದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವನು ಮಾನಸಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವನು, ಪಾಪಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೋರಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವನು ಎರಡೂ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಅವನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ರಕ್ಷಿಸಲಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವನು. ಇತರ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ, ದುಃಖವನ್ನು, ವಿಕಾರಿಗತನವನ್ನು, ನಿರಾಶೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವುದು ಒಬ್ಬನು ಆತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಮೊದಲು ಅಗತ್ಯವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಸಮಾಲೋಚನೆಯ ಪರಿಷ್ಕಿತಿಗಳು - ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ, ವಿವಾಹ ಪೂರ್ವ ಸಮಾಲೋಚನೆಯು - ಅನಂತರ ಸುವಾರ್ತೆ ಸೇವೆಗೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಯಬಹುದು.

ಮಾನಸ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ತರಬೇತಿಯು ಗಂಡಾಂತರಕಾರಿಯಾದದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನೋ ವಿಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಪವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವವನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಮನೋ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು. ವರ್ತನೆಯ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಾರಣದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವದನ್ನು ಅವನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಿರಿಯನಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಪ್ರಸಂಗಿಗೆ ತನ್ನ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವುದು. ಪರಿಣಿತಿಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಕೊಡುವದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ತಾನು ಒದಗಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯದ ಅಗತ್ಯತೆಯಿರುವವರನ್ನು ಯಾವಾಗ ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೆ ವಿಚಾರಿಸಲು ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಸಮಾಲೋಚಿಸಲು ಎಲ್ಲಾ ಹಿರಿಯರೂ ಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವಾಗ, ಸಮಾಲೋಚನೆ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ವರವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಹಿರಿಯರೂ ಇಲ್ಲವೇ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಸಮಾಲೋಚಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಸಮಯದ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.

ಹಿರಿಯರು ಮತ್ತು ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ “ಸಮಾಲೋಚಿಸಲು ಅರ್ಹರಾದ” ಜನರಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.⁴ ಇತರ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸಮಾಲೋಚನೆ ಕೊಡಲು (ಸಮಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಲು) ಫೈರೋತ್ಸಾಹಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ಸ್ಥಳಿಕ ಸಭೆಯ “ಸಾಮಾನ್ಯ” ಸದಸ್ಯರು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ವರವುಳ್ಳವರಾಗಿರಬಹುದು. ಸಭೆಯ ನಾಯಕರು ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು, ಅವರು ತಮ್ಮ ವರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಫೈರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ತರಬೇತಿಕೊಡಬೇಕು. ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಿ ನಾವು, ಸತತವಾಗಿ “(ನಮ್ಮ) ಪಾಪಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಅರಿತು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ” (ಯಾಕೋಬ 5:16), “ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆಯುವವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಹೇಳಿ, ಮನಗುಂದಿದವರನ್ನು ಧೈರ್ಯಪಡಿಸಿ, ಬಲಹೀನರಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿ, ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ದೀರ್ಘಶಾಂತರಾಗಿ” (1 ಥೆಸಲೋನಿಕ 5:14), “... ನಮ್ಮ ಸುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ದೃಢಬಿಲ್ಲದವರ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು” (ರೋಮಾಪುರ 15:1). ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದಂತೆ, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ, ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದಯೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಡಿಸಿದರೆ (ಯೋಹಾನ್ 13:34, 35), ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳಂತೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಕಾರ್ಯಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಮುಂದುವರಿಯಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ವಾತವರಣವನ್ನು ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನಾವು ಒದಗಿಸುವೆವು.

ಆದುದರಿಂದ, ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನಿಗೆ ಇತರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸುವವನಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು, ಇತರರ ಅಗತ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವುದೂ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಮತ್ತು ಸದರ್ನ್ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುವ ಸಿಬಿಯೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೃದಯವೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ನಾಯಕನು ಯಾರಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು?

ಸಮಾಲೋಚಿಸಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಗಳು ಅನೇಕವು ಇರುತ್ತವೆ. “ತಾವು ತಮ್ಮ ತಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವೆವು” ತಮಗೆ ಬಗೆಹರಿಸಲಾಗದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸಲು ತಾವು ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳುವೆವು ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುವದರಿಂದ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸಮಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಲೋ

ಚನೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಸಭಾ ನಾಯಕರಿಂದ ಬಗೆ ಹಲಿಸಲು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಂಥವುಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲವೇ ಜೀವನವನ್ನು ಭಯಪಡಿಸುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಮದ್ಯಪಾನಾಸಕ್ತ, ಡ್ರಗ್ ಅಬ್ಯೂಜ್, ಇಲ್ಲವೇ ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನದ ಭಯ, ಅತ್ಯಹತ್ಯೆ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.

ಜನರು ಅಸ್ವಸ್ಥರಾದಾಗ, ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾದಾಗ, ದುಃಖಿತರಾಗಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲವೇ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಮಾತಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರು ಬಹಳ ಸಮಯದ ಅವಧಿಯವರೆಗೆ ಸಮಾಲೋಚನೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಯಿರುವದಿಲ್ಲ; ಯಾವುದೋ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ತೊಂದರೆಯಿರುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯದ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಭಾನಾಯಕರ ಸಾಸಿಧ್ಯ ಮತ್ತು ಕೇಳುವದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿರುವುದು ಗುಣಪಡಿಸುವ ಪರಿಣಾಮ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಸಮಸ್ಯೆಯು ಗಂಭೀರವಾದದ್ದೂ ಇಲ್ಲವೇ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾದದ್ದೂ ಆಗಿರುವಾಗ ನಾಯಕನು ತನ್ನ ಮಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿರುವುದು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬರುವವರನ್ನು ಯಾರ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರ ಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನೋ ವಿಜ್ಞಾನಿಯನ್ನೂ ಇಲ್ಲವೇ ಮನೋರೋಗ ಚಿಕಿತ್ಸಕರನ್ನು ಸಭೆಯ ನಾಯಕರು ನಂಬಬಾರದು. ಕೆಲವರು ಕ್ರೈಸ್ತ ವಿರೋಧಿ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಒಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯು ಅನಂತುಷ್ಟಳಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂಥ ಮನೋರೋಗ ಚಿಕಿತ್ಸಕನು ಬೇಗನೇ ಆಕೆಗೆ ಆಕೆ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಕುಳುಂಬವನ್ನೂ ಜಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಯಾಕೆಂದರೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸುಖವು ಅಂತಿಮ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಕಂಡು ಬರುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಸಭೆಯ ನಾಯಕರು ಜನರನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವವನ ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಮೊದಲು ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವೊಂದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಮಾಲೋಚಿಸುವುದು “ಹೇಗೆ” ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವದಕ್ಕೆ ನಾಯಕನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಓದುವ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಮುಕ್ತಾಯ

ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ನೋವಿನ ಜಗತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲರುತ್ತದೆ. ಶೀರ್ತನೆಗಾರನೊಂದಿಗೆ ಜನರು, “ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಹಿತಚಿಂತಕರು ಒಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲ” (ಶೀರ್ತನೆ 142:4) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವರು. ಒಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಯೆರೆಮೀಯನು ದಾಖಲೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೇ ಕೇಳುತ್ತಿರುವರು: “ಗಿಲ್ಯಾದಿನಲ್ಲಿ ಔಷಧವಿಲ್ಲವೋ? ಅಲ್ಲ ವೈದ್ಯನು ಸಿಕ್ಕನೋ?” (ಯೆರೆಮೀಯ 8:22). ಯೇಸುವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವವರು ಯಾರಾದರೊಬ್ಬನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವನು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನೋವು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಹೃದಯಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಔಷಧಿ ಇರುವುದು: ನಮ್ಮ ದೇವರು, “ಮುಲಿದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರನ್ನು ವಾಸಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ; ಅವರ ಗಾಯಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ” (ಶೀರ್ತನೆ 147:3). ನಾವು ಆ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಬಹುದು.

ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ನೋವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರೋಣ, “ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಹೋಗಿರಿ, ಬೆಂಕಿ ಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿ ವಿನನ್ನೂ ಮಾಡದಿರುವುದು (ನೋಡಿರಿ ಯಾಕೋಬ 2:16). ಯೇಸುವು ಒಳ್ಳೇದನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದನು ನೋವುಳ್ಳ ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡೋಣ.

ಅಪ್ಪಣೆಗಳು

¹Paul Southern, Class Lecture Notes, Personal Counseling, Sydney, Australia, June 29, 1970. ²Ibid. ³Ibid. ⁴Jay Adams, *Competent To Counsel* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1970).